

Österreichische iskola – Magyar Schule

Szerintem már mindenki eljátszott a gondolattal, hogy külföldön folytassa a tanulmányait. Mindenhonnan azt halljuk, hogy a gazdagabb országokban, mint például Angliában, Amerikában, Németországban vagy éppen Ausztriában sokkal kedvezőbb és jobb állást és életet kínálnak. A legtöbben ezért is választják a külföldön való tanulást. Ez azonban egy cseppet sem egyszerű!!

Én a saját bőrömmön tapasztaltam ennek az előnyét és hátrányát is. Hetedikétől mentem ki tanulni a szomszédos Ausztriába azzal a reménnyel, hogy majd kint fogok leérettségizni. Három évig ingáztam -minden nap oda-vissza-, majd feladtam. Most jogosan teszitek fel azt a kérdést, hogy ki az a bolond, aki lecserél egy osztrák iskolát egy magyarra!? Hát én! Nem fogjátok elhinni, de nemcsak a nyelvtudásom (amit akkor, amikor kimentem, még nem neveznék tudásnak) volt az egyetlen probléma.

Hiába szomszédos a két ország, mégis hatalmas a két oktatási rendszer között a különbség. Míg minket itthon minden nap dolgozatokkal, írásbeli feleletekkel és témazárókkal bombáznak, odaát ezt **törvény** szabályozza. Egy diáknak minden fő tantárgyból (németből, matekból, latinból, olaszból és angolból) egy félévben csak két dolgozatot szabad írnia. Ezeket viszont nagyon szigorúan veszik és nehéz az ebből született rossz jegyeket kijavítani. De most komolyan! Hát nem könnyebb ezekre kétszer egy félévben igazán leülni és tanulni, mint inkább minden tantárgyból egész évben a könyvek felett görnyedni!? A többi tantárgyból -az úgynevezett melléktantárgyakból- csak kisebb tesztekkel íratnak egy félévben egyszer vagy kétszer. A dolgozatok közötti időszakban nincsen különösebb számonkérés.

Ja, és a feleletekről még nem is ejtettem szót. Talán azért, mert ilyen nincsen az osztrák iskolákban. A felelet szót ők csak a félévi, illetve az év végi jegy kijavításánál megejtett **feleletszerű valamire** értik. Ez utóbbi sem olyan, mint nálunk! A tanulónak nem kell kiállnia az osztály elé és nem kell magától felmondania azt az anyagot, amit lediktált előző órán a tanár, hanem leül egy székre a pedagógussal szemben, és válaszol annak kérdéseire. Ez általában öt percet vesz igénybe. Mondjuk azért furcsa, hogy egy öt perces kérdezgetéssel kijavíthatod az egész évedet!?

A német dolgozatoknál (itt együtt van az irodalom és a nyelvtan) szabad helyesírási szótárt használni, ami egyben egy értelmező szótár is. Matekból a számológép használata alap, de emellett még mindenki készíthet egy fele írólap méretű papírra magának puskát, amit majd használhat a dolgozatnál. Gondolj csak bele! A tanár kéri, hogy írd meg magadnak puskát! Azért mégiscsak könnyebb leírni a képleteket, mint megtanulni! Az már más kérdés, hogy az osztrák gyerekek nagyobbik fele még ezt is lusta volt

megírni. És akkor már át is tértem a következő problémára; a magyarok és az osztrákok közötti nem éppen kicsi különbségekre.

Míg itthon a tanárok komolyan büntetik a házi feladat hiányát, Ausztriában átlagon felüli teljesítmény, ha valaki megcsinálja az adott napra a házi feladatot. Volt olyan osztálytársam, aki május végen kijelentette büszkén az osztályban, hogy ő ebben az évben most először csinálta meg a matek leckéjét. No és nem árt megemlíteni, hogy hármast kapott matekból! Ekkor a legjobbat még nem is mondtam: ha valaki „*csak*” egy tantárgyból bukik meg, akkor van arra lehetősége, hogy ne kelljen pótvizsgáznia. Egy tanárokból álló bizottság dönt arról, hogy tovább léphet-e, és ők általában a diáknak a kedvező döntést hozzák meg.

Az osztályomban egyedül én voltam magyar, ezzel sokszor még a tanárok sem tudtak mit kezdeni, nem hogy a gyerekek. Eleinte úgy néztek rám, mint egy másik bolygóról jött földönkívüli lényre. Általában én voltam az, akinek sose volt párja testnevelés órán. Azt hittem, idővel majd jobb lesz, de az első év után rá kellett, hogy jönnöm: nem. Magamban kerestem a bajt, de mint kiderült, nem velem volt a probléma. Egyszer az egyik osztálytársam házába betörték, és mint utólag kiderült magyarok voltak a tolvajok. Rettenetesen éreztem magam miatta, duplán hallottam az összes magyarelles szót aznap. Talán ez is lehet az oka annak, hogy a három év alatt soha nem találtam igazi barátot Ausztriában.

Ha ezt elolvastad, akkor nyilván arra jutsz, hogy milyen egyszerű lenne Neked odaát. Sokan mondják az osztrákokra, hogy egy bizonyos pontig kedvesek a külföldiekkel, de hosszabb távon soha nem fogadják be az idegeneket! Én az élményeim és tapasztalataim alapján igaznak találtam ezt a kijelentést. Ettől azonban ez koránt sem biztos, hogy igaz.

Hálás vagyok azért a három évért, amit kint töltöttem, mert rengeteg élettapasztalatot gyűjtöttem. Arról a nyelvtudásról meg nem is beszélve, ami lehet, hogy később majd a jövőmet alapozza meg. És nem utolsósorban megtanultam értékelni azt az érzést, amikor a saját anyanyelvemen fejezhetem ki magam. Mert szerintem ez semmihez sem fogható!

Koncz Dóra